

sådan en tale? Jeg mener, at det da sikkert er dejligt at have regeringsmagten og en fornøjelse at være minister, men ærlig talt: Er der noget ved det, når det, man skal gennemføre, er så konsekvent en borgerlig politik, som tilfældet er nu?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er klart, at når man indgår et politisk forlig, så gives og så tages der, og derfor er der selvfølgelig nogle positive ting i den finanslovaftale, som er lavet, bl.a. afskaffelsen af formueskatten, som Dansk Folkeparti støtter.

Men omvendt må man jo sige, at det er – og det er ikke til at komme uden om – et billigt forlig, som regeringen har opnået med Det Konservative Folkeparti, og ser man på den aftale, der blev indgået for i år, hvor både Venstre og De Konservative deltog, og så den aftale, der kommer til at gælde for næste år, hvor det er Det Konservative Folkeparti, der deltager, må man sige, at det åbenbart kun koster den nuværende regering ca. 1 mia. kr. at få et forlig med de borgerlige partier om finansloven.

Når man ser på, hvor mange midler det drejer sig om, og hvor stort statsbudgettet er, er det da billigt, at det kun koster ca. 1 mia. kr. i forandringer, når man taler med borgerlige partier.

Der er to ting, som jeg synes den konservative ordfører skylder et svar på. Den ene er, om den såkaldte musefældeklause, som den jo så flot er karakteriseret, eksisterer eller ikke eksisterer. På den ene side får vi at vide, at der eksisterer en klausul, der betyder, at der ikke kan forandres i det her budget, at der kan ikke forandres på statens finanser, medmindre regeringen og De Konservative er enige. Men på den anden side får vi at vide, at den aftale, som er indgået, i sin form er præcis som den aftale, der gælder for 1995. Det betyder, at den argumentation, som bl.a. Det Konservative Folkeparti brugte i forbindelse med vedtagelsen her i Folketingssalen i foråret af grønne afgifter, argumentationen om, at det var aftalebrud fra regeringens side i forhold til den finanslov, der lå for 1995, fordi man lavede grønne afgiftsforlig med venstrefløj, godt nok først gældende fra 1. januar 1996, lige pludselig bliver fuldstændig tom tale.

Hvis man kan lave en finanslovaftale, som i form er nøjagtig den samme som den, der gælder for 1995, og så sige, at der ikke er nogen problemer i forhold til, at regeringen indgår aftaler med venstrefløj, så synes jeg virkelig,

at den konservative ordfører skylder et klart svar på, hvordan aftalen er skruet sammen, og om De Konservative vil acceptere, at der indgås spændende aftaler med venstrefløj om nye afgifter.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det var jo rart at høre en begejstret tale som den, den konservative ordfører holdt, en begejstret tale for det forlig, De Konservative har indgået med regeringen – en ganske anderledes begejstret tale end den, Socialdemokratiets ordfører holdt.

Men jeg synes alligevel, det skal noteres, at selv om De Konservative har fået sat fodaftryk på forliget – det er der ikke tvivl om – så var der en række ting, som Socialdemokratiet også selv skal have æren for. Det var Socialdemokratiet, der kom med udspillet om, at unge skal i et 18-måneders-uddannelsesforløb, en discount-uddannelse, som vi har kaldt det. Det var regeringen selv, der kom med udspillet om, at dagpengeperioden skulle forkortes til 5 år. Det kan godt være, det var under indtryk af, at man senere skulle lave et forlig med De Konservative, men det var alligevel regeringen selv, der kom med det.

Det er også regeringen selv, der er kommet med initiativ til, at mennesker på overgangsydelse ikke i fremtiden skal have den mulighed, at de kan gå på overgangsydelse. Det er rent faktisk regeringen selv, der skal have æren for det. Jeg medgiver gerne, at Det Konservative Folkeparti så skal have æren af de ting, der er sket efterfølgende, inklusive gaven til formueejerne.

Jeg bemærkede også, at Det Konservative Folkeparti nu skal i gang med noget videre.

Dagpengereformen kender vi De Konservatives ideer til. Men så er der det med, at man vil gøre op med tilskuds- og forsørgersamfundet. Vi glæder os meget til den diskussion.

Vi havde i går under forhandlingerne om ændringsforslagene til finanslovsforslaget nogle afstemninger om opgøret med det, og så vil jeg spørge: Vil man i den forbindelse være med til at se på spørgsmålet om børnechecken til de rige og på spørgsmålet om folkepensionens fulde grundbeløb til de rige? Skal vi ikke kigge på det? Er det ikke en del af forsørger- og tilskudskulturen? Eller landbruget? Hvor mange håndører er det ikke, det får? Eller i det hele taget erhvervslivet?